

Sygn. akt **OS 15/2018**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Paweł Strzelec - sprawozdawca

Sędziowie r.pr. Jarosław Edeński

r.pr. Ewa Piórecka

Protokolant aplikant radcowski – Barbara Olech

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o umorzeniu dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 438 pkt 2 i art. 297 § 1 pkt 1, 4 i pkt 5 Kodeksu postępowania karnego oraz art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.) uchylić w całości zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o umorzeniu dochodzenia z dnia (...)r., sygn. akt RD-(...) i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący:

Paweł Strzelec

Członkowie:

Jarosław Edeński

Ewa Piórecka

Uzasadnienie

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (...) na postępowanie radcy prawnego (...). Skarżący zarzucił radcy prawnemu, że ten będąc jego pełnomocnikiem w sprawie V GC (...) zawisłej przed Sądem Rejonowym w (...) V Wydział Gospodarczy, nie wniósł apelacji od niekorzystnego dla klienta wyroku z dnia (...)r. i nie poinformował klienta o tym fakcie. Tym samym, skarżący został pozbawiony możliwości rozpoznania jego sprawy przez instancję odwoławczą oraz zostało wobec niego wszczęte postępowanie egzekucyjne, które naraziło go na dodatkowe koszty.

W dniu (...)r. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego sporządził postanowienie o przedstawieniu radcy prawemu zarzutu, który następnie został mu przedstawiony w dniu (...) r. w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie. Obwinionemu zarzucono, że nie dochowując należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych, w okresie od dnia (...)r. do dnia (...)r., tj. w terminie tygodniowym licząc od ogłoszenia w dniu (...)r. przez Sąd Rejonowy w (...) V Wydział Gospodarczy wyroku w sprawie sygn. akt V GC (...), w której na podstawie udzielonego pełnomocnictwa reprezentował pozwanego (...), nie zgłosił wniosku o uzasadnienie wyroku, a następnie w terminie dwutygodniowym licząc od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia wniosku o uzasadnienie, nie wniósł w imieniu klienta apelacji od w/w wyroku zamykając tym samym mocodawcy drogę odwoławczą od wspomnianego powyżej orzeczenia.

Obwiniony zrozumiał treść zarzutu, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszerne wyjaśnienia.

W dniu (...) r. Z – ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, działając na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2017r., poz. 1904 ze zm.) w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych ([Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 ze. zm.](#)) wydał postanowienie o:

I. umorzeniu dochodzenia z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych,

II. po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu dochodzenia wystąpić do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie obwinionemu ostrzeżenia dziekańskiego w trybie art. 66 ustawy o radcach prawnych przyjmując, że w świetle okoliczności sprawy będzie to wystarczającym środkiem dyscyplinującym w/w radcę prawnego.

Od niniejszego postanowienia skarżący (...) złożył odwołanie, zarzucając wydanemu orzeczeniu naruszenie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. za art. 74¹ ustawy o radcach prawnych:

- poprzez przyjęcie, że zaniechanie profesjonalnego pełnomocnika, który doprowadził do zamknięcia stronie drogi sądowej i możliwości odwołania od zapadłego wyroku stanowi czyn o znikomej społecznej szkodliwości, podczas gdy uwzględniając obiektywny miernik staranności zawodowej pełnomocnika zasadnym było przyjęcie, że niezależnie od okoliczności faktycznych miał on możliwość takiego pokierowania prowadzonym, zgodnie z udzielonym mu pełnomocnictwem, postępowaniem aby nie

dopuszczyć do uprawomocnienia się, wbrew woli mocodawcy, niekorzystnego dla niego rozstrzygnięcia sądu,

- poprzez uznanie, że rodzaj i charakter naruszonego w niniejszej sprawie dobra, rozmiary grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez obwinionego obowiązków, jak również postać zamiaru, motywacja sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia uzasadniają umorzenie postępowania, pomimo, że społeczna szkodliwość wyrządzonego czynu nie ma znikomego charakteru.

Wobec powyższego skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania .

Po rozpoznaniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego merytoryczna ocena sprawy jest, co najmniej przedwczesna. Rację ma skarżący podnosząc w uzasadnieniu odwołania, iż profesjonalizm pełnomocnika ma się objawiać w dbałości o prowadzenie sprawy z wykorzystaniem wszystkich dopuszczalnych prawem możliwości zapewniających klientowi zakończenie sprawy korzystnym wyrokiem.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, co przyznał w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu postępowania Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego, że zarzucany obwinionemu czyn został popełniony. Do popełnienia czynu przyznał się sam radca prawny (...) przesłuchany w charakterze obwinionego.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwala przyjąć, iż istotny wpływ na popełnienie czynu przez radcę prawnego (...) miały szczególne okoliczności, w których przyszło mu działać. W pierwszym rzędzie wskazać należy na kolizję terminów rozpraw w dwóch sprawach w których udzielono mu pełnomocnictwa. Ważką okolicznością, którą słusznie Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego wziął pod uwagę, była trudna sytuacja rodzinna radcy prawnego, związana z chorobą nowotworową, a następnie śmiercią jego ojca.

Zastrzeżenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego budzą jednak niektóre ustalenia poczynione przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego i zbudowane na ich podstawie wnioski skutkujące podjęciem decyzji o umorzeniu postępowania z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości.

W przekonaniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, kluczową kwestią w realiach niniejszej sprawy jest zakres umocowania radcy prawnego (...) do prowadzenia powierzonej mu sprawy. Należy zwrócić uwagę, iż jednym z pierwszych dowodów zabezpieczonych przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego była kopia pełnomocnictwa udzielonego przez skarżącego radcy prawnemu (...) do reprezentowania go we wszystkich sprawach prowadzonych przed sądami powszechnymi oraz organami egzekucyjnymi, z możliwością udzielenia pełnomocnictwa subsydiarnego. Przyjmując nawet, że intencją umawiających się stron było umocowanie do reprezentowania przez radcę prawnego skarżącego w konkretnej sprawie, zawisłej przed Sądem Rejonowym w (...) V Wydział Gospodarczy, sygn. akt GC (...), to wątpliwości budzić może przyjęcie, jak to czyni Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu swej decyzji, iż powołane pełnomocnictwo dotyczyło wyłącznie postępowania przed sądem I instancji. Zauważyć należy, że przekonanie Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego o ograniczeniu udzielonego pełnomocnictwa tylko do postępowania I-instancyjnego oparte jest wyłącznie na treści wyjaśnień złożonych przez radcę prawnego (...) w trakcie przesłuchania w charakterze obwinionego. Ustalenie to pozostaje w sprzeczności z treścią przywołanego pełnomocnictwa, w którym wyraźnie mowa jest o reprezentowaniu skarżącego przed sądami powszechnymi oraz na etapie ewentualnego postępowania egzekucyjnego. Przyjęcie innego stanowiska było by uzasadnione gdyby wykorzystano wszystkie dostępne środki dowodowe wskazujące na konkretne ograniczenia udzielonego pełnomocnictwa, wynikające choćby z treści umowy o świadczenie usług prawnych. W tym kontekście koniecznym środkiem dowodowym, który winien wykorzystać Z-ca Rzecznika w następstwie wykonania niniejszego postanowienia jest przesłuchanie w charakterze świadka skarżącego (...) na okoliczność udzielonego radcy prawnemu pełnomocnictwa oraz umowy (choćby ustnej) uszczegóławiającej jego zakres. Rozważenia, przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego, wymaga również poczynienie ustaleń co do motywów jakimi kierował się ubezpieczyciel radcy prawnego (...) przyznając skarżącemu odszkodowanie z OC radcy prawnego.

W realiach niniejszej sprawy nie sposób jednoznacznie przesądzić czy złożenie przez radcę prawnego środka odwoławczego doprowadziłoby do zmiany niekorzystnego dla skarżącego wyroku sądu I instancji, a w konsekwencji nieprzeprowadzania postępowania egzekucyjnego. Niemniej niezbędnym dla prawidłowej oceny stanu faktycznego jest dokładne określenie zakresu umocowania radcy prawnego (...) do prowadzenia sprawy skarżącego. Dopiero dokonanie powyższych ustaleń i skonfrontowanie ich z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym może być podstawą prawidłowej oceny prowadzonej sprawy.

Z powyższych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie: Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje na niego środek odwoławczy- art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z 74¹ pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych ([Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 ze. zm.](#)).

Przewodniczący:
Paweł Strzelec

Członkowie:
Jarosław Edeński

Ewa Piórecka